

[ROZKORZENIAĆ SIĘ *vb impf*

3 pl praes rozkorzeniają się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. rozkorzenieć.

Wypuszczać szeroko korzenie, rozrastać się, rozwijać się; przen: Abo wiem gdy to nád sobą czujesz, iż dary Duchá Świętego rozkorzeniają się w tobie, stárajże się, jákoby ten korzeń wypuścił z siebie wdzięczne látoroślki *LubWiryd* 61.

Formacje współrdzenne cf KORZENIĆ (Errata).